

FEM I RAD

NR 1 2008

Redaktören står modell för ryska pälsmössor

FEM I RAD

Officiellt organ för Svenska Luffarschackförbundet

Svenska Luffarschackförbundet (SLSF) anordnar tävlingar i renju (japanskt luffarschack), ryskt luffarschack och vanligt (fritt) luffarschack. SLSF är anslutet till Renju International Federation (RIF).

Prenumeration

Fem I Rad går ut gratis till förbundets medlemmar.

Medlemsavgifter 2008

Vuxna	150 kr
Vuxna, förstagång	75 kr
Ungdom	70 kr
Ungdom, förstagång	35 kr
Familj	200 kr
Familj, förstagång	100 kr

SLSFs plusgirokonto: 92 90 81 – 8

Förbundets ordförande

Peter Jonsson
Munkgatan 5
561 34 Huskvarna
036 - 13 67 35
petejonsson@hotmail.com

Förbundets kassör

Stefan Karlsson
Byggmästaregatan 17
141 73 Segeltorp
08 - 53 18 41 36
skire@bredband.net

Redaktör och ansvarig utgivare samt förbundets sekreterare

Marcus Eriksson
Allévägen 6A
586 62 Linköping
0730 - 430 629
marerk@lysator.liu.se

Internet

RIF: <http://renju.net/>
SLSF: <http://www.renju.se/sverige/>

Fem I Rad nr 1 2008

Hej på er renju- och luffarschackvänner!

Som er nya redaktör vill jag börja med att be om ursäkt för att det dröjt så länge sedan förra numret. En hel del har hänt sedan sist och jag har som redaktör fått det angenäma problemet att det finns för mycket material. Därför kommer detta nummer fokusera på det nyare materialet, dvs. det som tillkommit i år. Äldre material som skickats in men ännu inte publicerats i tidningen kommer dyka upp på hemsidan inom kort.

Med det nya greppet att lägga ut nyheter och artiklar på hemsidan när de är aktuella hoppas jag på ett mer levande nyhetsflöde. Bortsett från sådant som denna ledare är det meningen att hemsidan ska innehålla allt nytgivande material som kommer i tidningen. Tidningen kommer på så sätt att bli mindre exklusiv, men kommer ändå att finnas kvar för de som gärna vill ha materialet arkiverat i sin bokhylla. För dig som vill hålla dig ajour med vad som händer på hemsidan men inte har lust att titta in varje dag finns numera en prenumerationsfunktion på hemsidan. De flesta webbläsare stödjer så kallade RSS-nyhetsflöden och du börjar prenumerera genom att klicka på knappen "RSS 2.0" i sektionen "Syndikering" i vänsterspalten i din webbläsare. Du kan även prenumerera på detta flöde med de flesta epost-program.

Ett stort tack till alla er som bidragit med gammalt och nytt material för att fylla denna tidning.

/ Eder Fem-i-rad-redaktör

Kommande tävlingar

1-2 november SM i Ryskt Luffarschack

Spelas på Alléskolan i Hallsberg. Som ni säkert redan vet fyller Svenska Luffarschackförbundet 50 i år. Till årets SM som är ett samarrangemang med Hallsbergs kommun har vi spämt bågen ordentligt och vi räknar med ett större startfält än på många år. Redan en månad innan är ett tjugotal spelare anmälda.

30 november anordnas ett skolmästerskap i Hallsberg vilket bör leda till att många lokala förmågor kommer att få blodad tand för att senare ställa upp på SM.

Som vanligt spelar vi med papper och penna. En match består av fyra partier och betänketiden är 15 min per spelare och parti. Spelformen är Monrad 9 ronder.

Samling 10 00. Anmälan fram till tävlingsstart men hör gärna av er tidigare. Startavgift 40 kr. Priser till alla deltagare. Tävlingen invigs av ingen mindre än Landshövdingen.

Anmälan till Tomas Hagenfors (0707 – 57 53 57 eller hagenfors@tomsing.se) eller till Peter Jonsson (0736 – 32 32 89 eller peter@renju.se)

22-23 november Lag-SM i Stockholm

Spelas på KFUM Central. Även detta år väntar vi utländskt deltagande. Förutom klubbtag kan även kompislag delta, varför inte ett BLIP-lag som förra året. Har du ingen att spela med ordnar arrangörerna att du kommer med i ett lag.

För att tillfredsställa så många som möjligt utformas öppningsreglerna efter önskemål. Spelare över 2000 på svenska rankingen (eller 2100 på den internationella) spelar med öppningsregeln Taraguchi. Spelare under denna gräns kan välja att spela med de gamla öppningsreglerna. Spelare under 1800 (1900 på internationella) kan välja ryskt luffarschack.

Anmälan till Stefan Karlsson 08 – 531 841 36 eller skire@bredband.net

13-14 december Wettercupen i Renju

Spelas i Jönköping med öppningsregeln Soosörv. Spelare under 1800 på rankingen kan välja de gamla öppningsreglerna.

Samling på lördagen 10 30. På lördagen spelas 7 ronder med 30 min betänketid. Lördagens spel seedar in spelarna till söndagens kvart, semi och final.

Gratis boende brukar kunna ordnas om det inte blir en smärre invasion. Först till kvarn...

Anmälan till Peter Jonsson 0736 – 32 32 89 eller peter@renju.se

Februari 2009 Korr-SM

Vi kommer troligen att spela tävlingen på nätet via någon av de befintliga spelsajterna.

Vilka spelregler det blir, beror på deltagarnas önskemål.

Spelstart sker preliminärt i mitten av februari 2009.

ANMÄL DIG REDAN NU till Bengt Nyberg 013-16 03 01 eller bengt-nyberg@telia.com

Problem

Här kommer några problem att bita i. Lösningarna finner du längst bak i tidningen.

Problem 1 (dia 1)

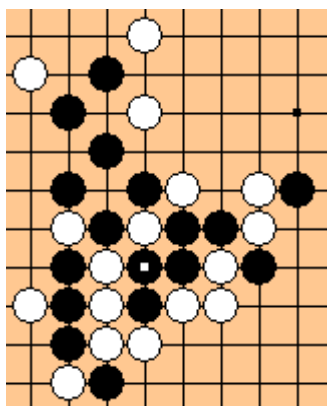
Ett problem från Jönköpingsklubben. Svart är i tur och vinner på fyror.

Problem 2 (dia 2)

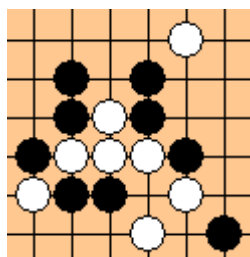
Ännu ett problem från Jönköpingsklubben. Här är vit i tur och ska vinna genom att tvinga in svart i en dubbeltrea. Det finns även andra mindre eleganta vinster.

Problem 3 (dia 3)

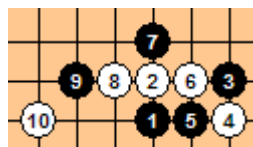
Här kommer ett ganska avancerat problem. Ställningen uppstod i ett parti mellan Marcus Eriksson och Karen Sirategyan i senaste EM. Svart är i tur och vinner på lite olika sätt beroende på hur vit stoppar.

Dia 1

Dia 2

Dia 3

Reseberättelse från Czech Open 2008

En tjeck, en slovak och en Bellman...

(Av Marcus Eriksson)

Före resan

Efter lite strulig planering blev det av med en resa till Czech Open för mig och Peter. Eftersom vi var sent ute med att leta flygresor låg de billigaste direktflygen till Prag på ca 3000 kr från Arlanda eller 2000 kr från Köpenhamn. Båda kändes lite väl dyra för en vistelse på tre-fyra dagar, så jag hade gett upp tanken på resan.

Men samma dag som jag avbokat mina semesterdagar (torsdag, fredag och måndag) ringer Peter och berättar att han hittat ett billigare flyg med RyanAir från Skavsta till Bratislava och föreslår att man tar tåget därifrån. Jag måste verkat smått schizofren när jag gick tillbaka till chefen nästa dag och bad att få tillbaka mina semesterdagar. Jag gjorde min bästa imitation av ett par ledsna hundögon och fick tillbaka dagarna.

Efter att ha parerat de flesta avgifterna som RyanAir försökte pracka på mig slutade notan på ca 1000 kr (varav hälften var skatter) per person tur och retur. RyanAir tar t.ex. extra betalt för

incheckning vid disk. Vi valde istället "online check-in" vilket var smidigare men skulle visa sig ställa till problem senare under resan. En annan sak man kunde få betala extra för om man ville var "priority boarding", vilket innebär att man får stå i en speciell kö av resenärer som får gå på flygplanet före oss andra. En avgift jag dock inte lyckades undvika var kortavgiften på 160 kr. Alla som inte använder "Visa Electron" (som jag just nu i skrivande stund kollar upp på Wikipedia) är tvungna att betala denna avgift.

Kvällen innan avresan utför jag online-incheckningen för både ditresan och hemresan (kan göras tidigast fem dagar innan och senast fyra timmar innan). Jag skriver ut boardingkortet i fem exemplar och packar ner i väskan.

Torsdag

På förmiddagen kommer Peter förbi Linköping och hämtar upp mig för gemensam avresa till Skavsta flygplats. Våra ryggsäckar är packade till bristningsgränsen.

När vi kommer fram till flygplatsen brottas vi ett tag med att hitta en ledig parkeringsplats på långtidsparkeringen. Till slut hittar vi något som med lite god vilja och kreativitet kan kallas en parkeringsplats och parkerar bilen.

Incheckningen var smidigare än vi trott. Eftersom vi hade online-boardingkortet redan utskrivna var det bara att gå direkt till gaten, där vi fick ställa oss i de underprivilegerades kö. Det känns lite småfånigt att ha två olika köer, men en ganska intressant affärsidé som jag gissar att RyanAir är ensamma om.

Vid landningen i Bratislava gjorde sig min förkylning påmind genom att sabotera tryckutjämningen och ge mig ont i öronen. Fenomenet känns igen från fjolårets resa hem från Tyumen.

De första sakerna vi gjorde efter landning var att uppsöka tågstationen för att boka tågbiljett till Pardubice och att hitta ett ställe att bo och ställa ifrån oss väskorna på. Vi bodde på City Hostel, beläget alldeles i centrala Bratislava. Det var 28 grader varmt i Bratislava den dagen, så jag tog den första duschen av många så fort vi hade checkat in.

Under resten av dagen gick vi omkring i Bratislava, fotade statyer och tittade på stenhus. Mot kvällen satte vi oss på en uteservering till en pub och spelade lite.

Fredag

Runt lunch kliver vi på tåget till Pardubice. Jag måste säga att det är väldigt smidigt att åka från ett land till ett annat och det tog bara ynka tre timmar. På tåget beställer jag in en liten blandsallad med en oväntad ingrediens. Ljusgrön paprika är stark! När Ales Rybka kommer och hämtade oss på flygplatsen visar det sig att Igor Eged, tävlingens enda spelare från Slovakien, hade åkt med samma tåg.

Registreringen till tävlingen fungerade enligt löpande-band-principen, med en station för att hämta blanketten, en för att räkna ihop kostnader och en tredje för att betala. Strax därpå börjar tävlingen och jag börjar donera ratingpoäng på löpande band.

Vid vårt bord hänger också en gubbe som försöker sälja japanska renjuböcker. Han sysslar med ett flertal logiska spel och är även med och organiserar Mind Sports Olympiad i England. Enligt honom var renju ett subtilt spel med komplicerade regler.

Efter dagens två ronder går vi till en studentpub i samma byggnad som vi bor i. Tjeckien är billigt och med studentpriser blir det bara ännu värre. Men det blir ändå ganska städat. Här lyckas jag och Peter med bedriften att förlora med 0-10 i ett fotbollsspel mot några tjecker.

Lördag

Under lördagen tog jag den enda poängen i renjutävlingen. Det var mot en nybörjare från Kazakstan som satte bort sig i öppningsspelet av I5. Han var främst på Czech Open för att vara tränare i en Mancala-variant (Toguz kumalak) som spelades under dagarna.

Under lunchen hade Ales ett ärende i den närliggande staden Hradec Kralove. Jag och Peter följde med och åt gott på ett café där. Precis efter den mastiga måltiden gick vi 239 steg upp i en gammal kyrka som gav jättefin utsikt över hela staden och mer därtill.

Efter tävlingen gick vi till ett uteställe i närheten av spellokalen där de hade livemusik, utebad och servering. Tyvärr var man tvungen att ha ett speciellt kort för att få använda rutchkanorna. Det blev åtminstone lite bad, lite två-mot-två-renju och lite öl - sådär som livet ska vara.

Senare på kvällen började det regna, men eftersom alla var på så gott humör lät vi inte detta stoppa oss, utan gick istället vidare till studentpuben och fortsatte ha en trevlig kväll. Här tävlade jag och Ondrej Nykl i renju om shots. Efter att ha spelat 1-2, 1-2 och 0-4 hade jag fått två shots och köpt fyra. Duktig grabb!

Men till slut stängde puben och vi gick tillbaka och somnade. Tur att jag som är så vig och ungdomlig hade överslafen.

Söndag

Nästa morgon vaknar jag bakis (eller kanske fortfarande lite berusad). Jag hade helst legat kvar i sängen, men är man på tävling så är man... Det blev chips och iste till frukost. Vi väntar ett tag på att, vad jag förstod, ett försenat tågklass med ungdomar ska komma in till tävlingen. Vi blev inte så fasligt många fler än på renjutävlingen dagen innan, så jag misstänker att de inte kom fram.

Jag inleder tävlingen med att vinna mot Ales och Peter. Efter det börjar huvudvärken försvinna och jag förlorar några partier. Under dagen spelar jag genomgående rätt bra partier. I ett av partierna hamnar jag i tidsunderläge med en minut mot tio. Här smäller jag fram tre attacker på olika ställen av brädet (varav två kopplades ihop) och får slut på tid när jag har en öppen fyra! I näst sista matchen spelar jag mot vår slovakiske vän Igor i vad som närmast påminde om ett go-parti. Det blev luftigt, skarpt och tidsödande, men Igor lyckades till slut få ihop en vinst.

Efter tävlingen säger alla hej då och jag och Peter åker till Brno med Monika Zowadova. Eftersom vi fortfarande inte är trötta på det här hemska spelet spelar vi lite gomoku på tåget. I Brno hjälper Monika oss att leta efter ett internetcafé. Det är nämligen så att jag någon gång under dagarna lämnat våra utskrifter av boardingkortet på ett hotellrum, så vi har inget att åka hem med. Men det är inga problem så länge man lyckas samla en Marcus, en internetansluten dator och en skrivare i samma rum. Detta skulle dock bli svårare än väntat. Antingen var internetcaféerna fulla, eller så är hade de ingen skrivare. Efter att ha misslyckats med detta gav vi upp jakten för denna dag.

Vi fick även hjälp av Monika med att beställa tågbiljetter till Bratislava dagen därpå. Eftersom det lämpligaste tåget "ofta är försenat" blev vi rekommenderade att ta ett tidigare. Efter lite letande hittade vi ett schysst hotell i centrala Brno. För samma pris som i Bratislava fick vi även frukost och en större TV, fast ingen fjärrkontroll. Vi går runt lite i Brno, men utelivet var betydligt lugnare än i Bratislava på torsdagen.

Måndag

På måndagmorgonen går vi upp tidigt för att hinna se slottet i Brno innan vårt tåg går till Bratislava. Väl framme i Bratislava letar vi upp ett internetcafé med skrivare utan större problem, men eftersom det är mindre än fyra timmar kvar till avgång går det inte att skriva ut boardingkortet! Vi hoppas på

att det ska gå att lösa när vi väl kommer till flygplatsen, så vi tar en taxi dit direkt. Som tur är löser det sig smidigt vid incheckningen med hjälp av mina hundögon (och en förklaring av situationen). Vi fördriver tiden till avresan med att spela lite stege, vilket Peter fullkomligt krossar mig i. Trots att vi börjar bli hungriga tyckte vi att maten var lite dyr i överkant på flygplatsen.

Till hemresan hade jag lärt mig av mitt tidigare misstag och förhindrade trycket i öronen genom att svälja sista kvarten innan landning. Jag hade inte mycket saliv kvar efter det, men det var det värt.

Tyvär var ju förstås maten ännu dyrare på Skavsta flygplats. Man får vara bra hungrig innan man betalar 70 kr för en liten macka. Det blev en banan i kiosken istället. Vi går ut till långtidsparkeringen, sätter oss i bilen och åker hem.

Som vanligt efter en renjuresa somnade jag nästan direkt när jag kommit innanför dörren.

EM 2008

Reseberättelse

(av Marcus Eriksson)

Torsdag

Avresedagen börjar redan halv sju på morgonen för att jag ska hinna med bussar och tåg för att ta mig till Arlanda. Björn Wallgren och jag skulle med samma flyg. Resan går bra ända tills vi kommer fram till S:t Petersburg där vi träffar Svetlana Kurilova och hennes syster. De skulle skjutsa oss med bil till Dyuny där vi skulle bo och spela. Om jag så lever tills jag blir hundra år gammal kommer jag aldrig förstå hur någon kan vilja köra bil i S:t Petersburg. Trafikstockningen är som att klämma in Essingeleden i rusningstrafik på en liten skogsstig. Det tog oss nära fyra timmar att åka från flygplatsen till Dyuny.

Vi kom fram vid 20 på kvällen och då har jag rest i 12 timmar. Vi bjuds på kall, men åh, så efterlängtat mat som blivit över från middagen. Jag och Björn traskar runt lite och bekantar oss med omgivningen och dricker lite öl vid brädet på stranden.

Fredag

Nästa dag bestämde jag mig för att gå längs med stranden en bit. Efter att ha gått en halvtimme eller så vände jag tillbaka, men gick in i skogen istället. Det borde ju gå bra att hitta tillbaka den vägen också, kan man tycka. Efter en stund var jag dock vilse. Jag visste ungefär åt vilket håll stranden var, men hur jag än gick hittade jag bara stängsel. Jag lyckades heller inte hitta tillbaka samma väg som jag kom, eftersom jag hade virrat omkring planlöst ett tag och har rätt dåligt lokalsinne.

Det enda riktmärke jag kunde ta mig tillbaka till var en liten flod med brunt vatten som jag hade gått över tidigare. Varmvattnet på hotellet där vi bodde var också brunt, så jag kunde ju inte vara så långt hemifrån. Efter en lång stund hittade jag en järnvägsbro som gick över floden. Det var inte samma bro som jag passerat tidigare, men nu kände jag att jag var på rätt väg igen. Jag gick förbi en vaktförsedd passerkontroll och hittade snart stranden igen, på ungefär samma ställe som jag tidigare vek av in i skogen. Jag kommer tillbaka precis innan lunch och har då varit borta i över två timmar.

Resten av dagen går åt till att leva livet - bada, dricka öl och analysera.

Lördag

På lördagmorgonen gick jag ner och sprang längs med stranden. Det var skönt att springa sig svettig

i värmen och sedan hoppa i vattnet och kyla av sig. Detta upprepade jag flera gånger under vistelsen.

Efter att ha tillbringat dagen med att analysera med Björn och titta på kvalpartier tog han och jag en långpromenad i omgivningarna. Gårdagens äventyr hade varit inspirerande. Vi hittar en stor golfbana och ett fint hotell.

Söndag

På söndagen avslutades kvaltävlingen. Vidare från kvalet in i A-finalen gick Yuriy Tarannikov, Pavel Makarov, Igor Sinyov, Viktor Balabhai, Karen Sirategyan och Alexandr Mikhailov. Förvånande nog gick inte Maxim Karasyov vidare. Han vann dock sedan B-finalen övertygande.

Jag lyckas handla en rakhyvel av en krimskrams-försäljare utanför hotellet. I övrigt sålde hon mest damkläder, solglasögon och krämer, så det är möjligt att jag fick tag i en hyvel avsedd för att raka benen med. Fast med min blygsamma skäggväxt spelar det ingen större roll.

Lagom till invigningen på kvällen kommer Laura inridandes på Stefans rygg. Varför gå när man kan göra en sådan entré? Invigningen var inte så speciell, utan mest en uppräkningslista av vilka spelare som var med och hur lottningen för första rondens såg ut.

Måndag

Nu hade det dåliga vädret börjat. Det blev med ens mycket tråkigare att vara i Dyuny när man inte kan vistas på stranden.

I första rondens får jag möta Aivo Oll, en av mina skräckmotståndare. Jag sätter upp D5 och standardfyran och får en för mig helt okänd femma mot mig. Jag sätter ett vågat sjättedrag och partiet är snabbt över. Efteranalysen ger att mitt sjättedrag kanske är spelbart ändå, om man spelar några drag till rätt efter det.

I andra rondens ställs jag mot en helt okänd motståndare, Oxana Semanchina. Hon dyker aldrig upp till partiet och jag får reda på i efterhand att hon var sjuk. Med risk för att låta lite elak var det nog det starkaste motståndet hon bjöd i något parti.

På kvällen samlas ett gäng renjusspelare och spelar volleyboll på stranden.

Tisdag

Det dåliga vädret fortsatte och mot kvällen regnade det rentav lite. Mitt spel under dagen motsvarade väl väderleken, kan man säga.

Först ställs jag mot Konstantin Nikonov. Jag visste sedan innan att han var en stark spelare, så jag hade som mål att få ett bra parti mot honom. Jag kör vidare på min D5-taktik och får ett ganska hyfsat parti. Mot slutet när han börjar sätta luftiga attackdrag får jag till ett effektivt försvar, som dock inte håller hela vägen. Tidigare under partiet hade jag skapat en övergång till en förskjutna gammal I11-variant, men det insåg jag inte då. Efter tre timmar ser jag mig slagen.

I nästa rond ställs jag mot Viktor Balabhai. Jag får D1 emot mig och hittar på ett gäng femmor vid brädet. Trots att jag får behålla en ganska passiv (och helt ny) femma får jag efter några drag en våldsam attack på brädet. Dock lyckas jag inte hitta vinsten utan fortsätter attackera tills mitt material och min tid är slut. När jag sitter i presstid och försöker stoppa upp Balabhais attack vibrerar telefonen i fickan och jag slänger nästan iväg den i ren irritation. Men jag lugnar ner mig och går istället tvärs över halva salen och lägger telefonen på en stol.

Efter detta femtimmarsparti har jag nu kämpat i 8 timmar för noll poäng. Men efter mat, öl och

volleyboll har jag fått tillbaka humöret igen.

Onsdag

Nästa dag gick det bättre. Vi spelade bara en rond under dagen och firade istället RIFs 20-årsjubileum på kvällen. Jag ställs mot Karen Sirategyan och får sätta upp igen. Han spelar väldigt passivt och i drag 11 får jag chans att spela ut en riktigt snygg vinst på brädet. Efteråt ber jag om ursäkt för den dåliga presenten. Det var ju trots allt hans födelsedag.

Innan middagen gick jag och Björn på en långpromenad längs landsvägen till en affär som vi hade hört skulle finnas där. Affären var inte mycket för ögat, men vi hittade ett trevligt kafé där vi satte oss med en öl och lite snacks.

20-årsfirandet på kvällen var mycket lyckat. Det började med lite mingel, rysk champagne och anekdoter för att sedan fortsätta med grillspett, mer sprit och mer mingel. Semyonov lärde oss hur man dricker vodka på ryskt vis och jag var som vanligt en läraaktig student.

Jag blir orolig över att vi inte ska komma in på hotellet igen, eftersom det stänger 23:30, men vi kom fram till att vi var tillräckligt många för att det skulle gå bra ändå. Vi samlas ett gäng för efterfest i Svetlanas rum (bl.a. jag, Aivo, Svetlana, Makarov, Mikhailov och Konstantin Piddubny, min motståndare nästa dag). När vi vid 3-tiden fick för oss att gå ut i omgivningen en sväng ville inte jourhavande hotelldam släppa ut oss, så vi gick via balkongen på esternas rum på första våningen. Vid 4-tiden smög jag, tyst likt en mus, tillbaka in i mitt och Björns rum för att sova.

Torsdag

Jag nödgades gå upp övermåttan bittida i morgonväkten efter enkom fyra timmars sömn, för idag skulle det vara sightseeing i S:t Petersburg efter frukost. Vi visste sedan tidigare att sightseeingturen skulle vara enbart på ryska. Det är ju rimligt eftersom så pass många av deltagarna var så dåliga på engelska, men det var mindre roligt för mig och Björn som inte förstår mer än ett par enstaka ord ryska. Efter att ha åkt i bussen ett bra tag och lyssnat på turistguiden tala ryska i bussen blev jag tveksam till om vi skulle stanna till någonstans där man kunde knäppa bilder. Möjligheterna till att göra detta från bussen var nämligen ytterst begränsande. Det blev dock några stopp vid diverse fina katedraler som man kunde fotografera.

Vid en av katedralerna blev jag påflugan av en gatuförsäljare som sålde typiska ryska souvenirer (matrjosjka, fabergéägg, pälsmössor). Jag fick även stå modell för att visa pälsmössans alla funktioner. Hade jag kommit från ett land där isbjörnar går på gatorna hade jag nog nappat på en pälsmössa, men nu blev det bara några ägg. Äggen går att öppna och förvara saker i. Tyvärr var de för små för att rymma en uppsättning renjustenar. Nu har jag en matrjosjka och några ägg i min ägo, så vid nästa resa får det väl bli en pälsmössa.

Efter att vi kommit tillbaka från utflykten och ätit lunch var det dags för rond igen. Jag hade inte hämtat mig fullständigt från gårdagens bravader, mest för att jag inte valt att sova ut tillräckligt. Men det verkade inte min motståndare Piddubny ha gjort heller, för han spelade ganska snabbt och satte bort sig i ett läge där jag kunde dra ut en relativt enkel vinst som svart i 111.

Fredag

Nästa morgon var det dags att möta Eldar Dzainukov. För den som inte har träffat honom kan man beskriva hans utseende som någon som driver en handelsbod i 1800-talets Amerika. Det är åtminstone den associationen jag gör när jag ser honom. Jag hade mött honom en gång tidigare i Vadstena under B-VM 2003. Där lurade han mig i D8, men detta skulle inte hända igen eftersom jag fick välja öppning denna gång. Efter att ha fått upp samma D5-ställning efter sex drag som jag hade

mot Sirategyan två dagar tidigare valde jag att byta 7:e-drag. Dels trodde jag att Dzainukov skulle hitta bättre drag än Sirategyan och dels så hade Stefan berättat för mig att man kan få övergång till en vinstvariant i I9 om man spelar annorlunda. Tyvärr hade jag inte tagit reda på mer än förstadragnet i denna vinst, men jag trodde mig kunna lista ut den under partiet. Jag smäller upp en riktigt stark attack på brädet, men Eldar lyckas försvara sig. Efter att ha haft några olika attacker på brädet (t.ex. en punkt som gav fyra tvåor när han inte hade någonting) lyckas han stoppa upp mig och jag måste börja gå på försvar. Efter allt attackerande har jag fått riktigt dåligt med tid och blir desperat. Jag försöker bryta mig in i hans attackytor under de följande dragen, men inte helt oväntat hamnar han på utsidan ändå och jag åker på en snabb förlust. När partiet är över så har det tagit nära på fem timmar och jag har förlorat igen. Det är mycket knäckande och i det läget hade jag bara en halvtimme på sig att äta lunch och ladda upp mig mentalt för nästa rond.

Och i nästa rond möter jag Sinyov. Det är något orättvist med att möta en så stark spelare som Sinyov mitt i en monradtävling när man tagit så pass få poäng som jag hade gjort. Dessutom hade jag fått veta att han är D5-expert, så min tävlingsplan att spela genomgående D5 såg ut att kunna fungera extra dåligt. Jag sätter upp D5 trots allt, i hopp om att kunna lura in honom i någon konstig variant där det skulle bli spelstyrka snarare än teori som avgjorde. Inte för att jag har några illusioner om att vara en mer spelstark spelare än Sinyov, men det skulle åtminstone jämna ut matchen lite. Han överraskar mig med att välja svart efter att jag satt upp B-fyran (vilket ingen gjort tidigare i tävlingen) och dessutom sätta upp samma femtedrag som jag spelat med. Här slutar dock likheterna och med drag sju fixar han till en övergång till en I11-variant. Jag känner hoppet tyna bort än mer och gör ett sista desperat försök genom att gå in i en variant som Kadulin spelat mot både Stefan och Savrasova tidigare i tävlingen. Naturligtvis hade min motståndare också tittat på de partierna. Efter några drag in i varianten blir jag osäker på försvarsdragen och sätter bort mig. Detta var andra rondens i rad där jag kunde förbättrat mitt spel betydligt genom att analysera positionerna som jag tänkt på under tävlingen.

Så denna dag gick också riktigt illa spelmässigt. Det enda positiva var väl att jag förlorade den andra rondens så pass snabbt att jag kunde gå ner till stranden och springa. Det fanns även en del av stranden där nakenbadare höll till, så jag provade naturligtvis på detta också. Senare på kvällen tog jag en öl och blev återhämtad igen. Nu var det bara kvar att analysera inför morgondagens möte med Makarov. Denna tävling var alltså så tuff att man kan få möta Makarov i sista rondens när man har tre av åtta poäng. Det hade dock gått dåligt för honom också, så poängmässigt låg han bara en halv pinne före mig.

Lördag

Nu hade varmvattnet på hotellet blivit genomskinligt igen. Det var ju på tiden, får man säga. Innan detta var badvattnet (i finska viken precis utanför S:t Petersburg) betydligt renare.

Och så var det dags för tävlingens sista rond. Under förberedelserna kvällen innan hade jag bestämt mig för att försöka styra in spelet på något konstigt som ingen av oss kunde, hellre än att hamna i en teorifälla. Makarov sätter upp I8 och jag känner mig tvungen att sätta ut fyran för att kunna styra öppningsspelet något. Jag sätter den vanliga raka fyran och för att maximera mina chanser att få spela svart erbjuder jag fyra femtedrag. Min plan funkar så långt och jag sätter förutom de två vanliga femmorna, en övergång till D11 och ytterligare en femma som jag tittat lite på i databasen kvällen innan. Makarov vågade dock inte låta mig behålla den nya femman, utan valde att göra övergång till att spela vit i D11. Här känner jag att jag nog hade tappat bort mig i mitt eget taktiska tänkande. Kanske skulle jag bara ha erbjudit tre femmor så att jag slapp sätta övergången till D11?

Jag gör dock det bästa av situationen och sätter förlust-11:an. Antingen kan han inte de rätta dragen, eller så får jag lära mig dem av honom. Det enda jag vet är att vinsten inte är särskilt lätt. När vi kommer en bit i partiet ser jag att Artemyev satt och körde samma förlustvariant mot Kadulin. I det

partiet såg det ut som att Kadulin smällde upp en säker vinst, för han spelade jättesnabbt. Efter ett tag slutade han dock smälla upp drag och började tänka en massa. Sedermera förlorade Kadulin partiet. Nåväl, tillbaka till mitt eget parti. Makarov valde att spela det gamla 14:e-draget och satte ut det snabbt. Eftersom draget kom så snabbt blev jag själv osäker på om det fanns vinst även med detta drag eller om jag hade misstagit varianterna. Efter att ha spenderat kanske tjugo minuter med att slåss med mina inre demoner spelar jag likadant som jag gjorde mot Björn Lind i Lag-SM. Nu har jag ju lärt mig hur man spelar där.

Detta drag hade tydligen Makarov aldrig sett. Det var mycket bra för mig, för inom några drag hade han förlorat kontrollen över partiet helt och hållet och jag kunde dra ut en vinst på egen sida. Det betydde en fjärde poäng för mig och att jag dessutom plockat bort en av Björns konkurrenter till 15:e-platsen. Fyra poäng i det här startfältet får nog räknas som en acceptabel insats, även om jag hade siktat på att få 4,5 och därmed hälften av den totala poängen.

Eftersom mitt parti var över relativt snabbt begav jag mig ut på stranden för en sista springtur för resan. Naturligtvis slutar det med att jag anstränger foten, så jag haltar ännu i skrivande stund.
[red.anm.: tre dagar senare]

Efter lunch var det en enkel avslutningsceremoni och prisutdelning och kort därefter avgick bussen med nästan alla deltagare utom vi svenskar som skulle åka dagen därpå. Jag säger "nästan", för kvar på en bänk efter bussens avgång satt Artemyev. Han hade inte trott att han skulle missa bussen, för så väldigt sen var han ju inte. Det löste sig efter att han lyckats ringa tillbaka en av bilarna som också avgått.

Resten av dagen tillbringades i avslappnad stämning på stranden med några öl och, naturligtvis, ett magnetbräde. Mot kvällen blev vi bjudna på pulverkaffe hos Stefan och Irene, där vi satt och pratade om gamla synder till midnatt. Vi fick även en skrivare som Salnikovs hade glömt kvar i spellokalen. Vi kom överens om att jag och Björn skulle ta med den i taxin morgonen efter och möta upp med Salnikov i S:t Petersburg för att överlämna den.

Söndag

Efter frukost och packning dök taxin upp vid 10:30. Vi överlämnade en skriven lapp till chauffören som förklarade hur vi ville göra med skrivaren. Så långt fungerade planen bra. Trafiken var dessutom närmast obefintlig den är gången. Vilken skillnad mot ankomstdagen!

När vi kommit fram till flygplatsen sade chauffören något på ryska till oss och som vanligt i Ryssland fungerar det inte att säga att man inte förstår ryska. Då upprepar de bara samma sak igen, fast med högre röst. Vi fick den ljusa idén att ringa Salnikov och be honom prata istället. Det framkom då att chauffören hade kört oss till fel terminal. Till skillnad från t.ex. Arlanda ligger inte Pulkovo 1 och Pulkovo 2 i närheten av varandra. Det tog väl ytterligare en halvtimme innan vi var på rätt terminal. Det berodde dock inte enbart på avståndet, utan även på att chauffören stannade några gånger för att fråga folk om vägen. För mig tycktes det som att han inte ens kände till att det fanns en Pulkovo 2. Vi hade varit tydliga både vid bokningen av taxin och vid avresan med att vi skulle till Pulkovo 2.

Som tur är hade vi tagit till mycket väl med tid för resan. Vi hade trott att trafiken skulle vara betydligt tätare och även planerat för möjligheten att vi skulle hamna på fel terminal först. Så vi fick vänta några timmar på flygplatsen innan vi kunde checka in vårt bagage. Under den här tiden satte vi oss bland annat på en restaurang på flygplatsen och beställde in en bit kött. Men vi missade att beställa något tillbehör, så vi fick bara en köttbit med sås och några grönsaksbitar. Och vår beställning var den sista köket tog emot den dagen, så vi kunde inte komplettera i efterhand.

Att erövra den åtråvärda 15:e-platsen

(av Björn Wallgren)

Jag hade inga större målsättningar inför Renju-EM i Sankt Petersburg 2008. Jag hoppades att kunna spräcka nollan och inte komma sist. Efter hand växte ett nytt mål fram - att komma bland de 15 främsta vilket skulle ge Sverige en extraplats i nästa EM. Mina förberedelser inför tävlingen var obefintliga. Jag fick luta mig mot erfarenheterna av 18 års renjuspelande. Soosörv-regeln för öppningsspelet var premiär för mig dessutom - fick lära mig tänka på ett litet annorlunda sätt i början av partierna. Jag tycker regeln fungerade ganska bra och det blev många intressanta och spännande partier i tävlingen.

Jag anlände till tävlingsplatsen tillsammans med Marcus Eriksson 3 dagar innan A-finalen (som vi båda var klara för) skulle börja. Vi kunde beskåda den spännande kvaltävlingen som skulle generera ytterligare 5 finalister förutom oss 21 som redan var klara på förhand. Detta var utmärkt för mig att kunna studera spel med Soosörvregeln i 3 dagar innan jag själv behövde gå i elden. Marcus och jag analyserade en hel del tillsammans under dessa 3 dagar och det var mycket nyttigt som förberedelse.

Jag lottades mot Andry Purk i första rondan. En mycket svår inledning eftersom han spelat ett par VM-finaler. Jag försöker alltid göra mitt bästa och kämpa som ett vilddjur oavsett vem jag möter. Han satte upp öppning D7 - något som knappast skulle varit fallet med de gamla reglerna. Jag valde svart i första färgbytet för att ha möjlighet att välja i det andra och sista valet. Andry valde den "vanligaste" 4:an i D7 och ville ha 3 5:e-drag. Jag valde här vit eftersom Marcus och jag hade kollat ganska mycket på D7 dagarna innan och kommit fram till att vit klarar sig bra med 3 5:e-drag. Andry satte upp de förväntade femmorna och fick behålla den "sämsta". Jag spelade det drag 6 Marcus och jag hade analyserat fram. Vår analys visade sig dock katastrofal och redan med drag 7 slog Andry mer eller mindre knock-out på mig. Jag fick försvara mig för livet, men ganska snabbt drog han upp en snygg vinst. Förlust för mig i första rondan alltså. I ett sådant läge gäller det att inte tappa modet - det var trots allt en världsspelare jag hade förlorat mot. 8 ronder kvar att ta revansch i. Marcus och jag analyserade snabbt fram hur man borde spela om D7 skulle komma igen.

I andra rondan mötte jag Andrey Khramov från Uzbekistan. En spelare, som liksom Purk, jag aldrig hade mött tidigare. Detta blev ett hårt och långt kampparti till skillnad mot det i första rondan. Jag satte upp min favoritöppning D11. Khramov valde en mycket ovanlig 4:a och ville ha 4 5:e-drag. Nu var jag ute på okänd mark, men jag kände att svart skulle kunna klara sig bra även med så många 5:e-drag så jag valde den färgen. Det blev till slut en variant där vi båda troligtvis var lika okunniga och jag improviserade en attack och han ett försvar. Min attack blev riktigt bra och i drag 25 hade jag ett läge som såg ut att kunna gå att dra till vinst. Jag tänkte länge men lyckades inte räkna ut hur jag skulle vinna. Jag är nöjd med att jag då valde att inte "chans-attackera" och se om det skulle gå ihop, utan jag valde att övergå till försvar istället medan jag fortfarande kunde styra partiet. (Efter partiet analyserade Marcus fram hur jag skulle dragit min säkra vinst som jag faktiskt hade från drag 25.) Tyvärr hade jag förbrukat så mycket tid på att inte hitta en vinst, så att jag blev tvungen att spela snabbt och inte helt optimalt längre. Khramov tog över partiet mer och mer och kunde som vit till slut dra ihop en lång fyrvinst. Partiet varade i fyra och en halv timme. Att förlora ett sådant parti känns för mig mycket tyngre än att förlora snabbt som jag gjorde i första rondan. Dock intalade jag mig att jag hade gjort mitt bästa och att det var så att min motståndare var något bättre än mig den dagen. Jag var förtröstansfull att jag skulle börja få utdelning om jag fortsatte med mitt eget spel och kämpade lika hårt fortsättningsvis.

I rond 3 blev jag lottad mot Oxana Semenchina från Uzbekistan - en helt okänd spelare för mig. Jag koncentrerade mig hårt på att varken över- eller underskatta henne. Jag spelade som jag alltid brukar. Hon satte upp I7 - återigen en tidigare otänkbar öppning, men liksom alla andra öppningar

med denna öppningsregel helt spelbar. Nu visade det sig att Semenchina inte var någon stark spelare så jag vann väldigt enkelt. Skönt dock att spräcka nollan.

Min fjärde motståndare blev Olexandr Drozd från Ukraina. Återigen en spelare som jag aldrig mött förut. Jag visste att han inte var ofarlig, men att jag borde ha en god chans. Jag satte återigen upp min favoritöppning D11. Drozd utnyttjade inte öppningsreglerna till några större avvikelser från det vanliga. Det blev den så kallade C-femman i D11 med mig som vit och här känner jag mig väldigt hemma. Standarddrag till att börja med. Drozds drag 17 var okänt för mig. Jag tog en lång funderare. Hittade ingen absolut direkt vinst, men ett 18:e-drag som jag var väldigt nöjd med - jag skulle inte vilja haft det emot mig. Drozd satte bort sig totalt med en svag 19 och jag kunde dra hem en fyrvinst direkt. Jag kände mig mycket väl till mods efter denna vinst. Min första poäng mot Semenchina fick jag lite för enkelt. Nu lyckades jag kämpa ner en skapligt stark spelare utan att behöva genomföra någon "chans-attack".

I rond 5 fick jag en mycket svår och erfaren motståndare - Pavel Salnikov med VM-finalerfarenhet. Jag hade mött honom en gång tidigare - för 14 år sedan och förlorade då. Han satte upp I2. Jag valde preliminärt svart för att kunna göra det slutliga valet. Detta beteende hade jag genom hela tävlingen - skulle vara intressant att se statistik på hur de andra i tävlingen gjorde. Känns som en fördel att kunna göra det slutliga valet vilken färg man ska ha och vilken 5:a som ska spelas. Detta liknade mitt parti mot Khramov. Jag hade ett läge där jag måste hitta på någon sorts attack. Salnikov är en mycket skicklig motståndare och han stoppade tämligen omgående upp mina attackförsök och ganska snart fick jag inrikta mig på en förtvivlad försvarsstrid för att eventuellt kunna få remi. Jag trodde jag var på väg att lyckas. Salnikov tänkte länge mot slutet och jag trodde det var i brist på vinstidéer, men han satte några väldigt listiga drag som knöt ihop de båda halvorna av brädet och i tidsnöden på slutet klarade jag inte att försvara mig mot detta utan hamnade i en svart dubbelfyra. Dock inget att gråta över att förlora mot en stor spelare som Salnikov.

Rond 6 medförde ännu en Pavel med VM-finalerfarenhet som min motståndare, denna gång med efternamnet Makarov. Jag är glad att jag hela tiden lyckades intala mig att jag har en chans mot alla om jag bara tror på mig själv, spelar mitt eget spel och kämpar som ett vilddjur. Jag satte återigen upp D11. Makarov gjorde övergång till I10 med 4 femmor. Jag valde att sätta upp de 3 vanligaste, men överraskade både honom och mig själv med en ytterst ovanlig 4:e femma. Jag kände att den fjärde vanligaste femman inte var min hemmaplan. Ett klokt val visade det sig. Makarov satsade på den ovanliga femman, trots att den uppenbarligen var ännu mer obekant för honom än för mig. Han satte en naturlig kombination av drag 6 och 8 som såg så bra ut att jag fick en resignationskänsla. Dock övervann jag den känslan och började räkna på fortsättningen av partiet. Jag hittade en kombination av drag 9, 11 och 13 som inte bara stoppade vits uppbyggnad utan dessutom gav mig som svart total kontroll över brädet. Nu fick Makarov börja försvara sig förtvivlat. Han satte bra försvarsdrag. Jag var mycket nöjd med mitt spel nu - jag förivrade mig inte utan satte lugna drag som ytterligare stärkte svarts läge. I drag 23 började jag attackera med syftet att avgöra partiet. Jag kunde göra det utan rädsla tack vare att jag kontrollerade hela brädet. Skulle attacken inte leda till vinst skulle jag nog kunna försvara mig framgångsrikt. Det visade sig att min attack var väldigt stark - vet inte om det fanns något bättre försvar för Makarov, men jag vann ganska snabbt och övertygande. En härlig vinst mot en mycket stark motståndare.

Ännu en ryss på min lott i rond 7 - unge Artyom Merkulov. Samma öppningsförfarande som i förra rondan. Jag blev svart i D11/I10 med 4 femmor. Jag vågade inte köra samma femma som mot Makarov - Merkulov hade säkerligen noterat den och skulle troligen ha förberett något bättre än Makarov. Jag fick nu spela med den "vanliga" D-femman i I10 som svart. Jag är inte särskilt bekant med den. Det visade sig att vi följde den kända teorin till drag 16. Min 17 var för passiv och Merkulov kunde obehindrat börja sin vitattack. Han drog ihop en snygg och förkrossande vinst. När man blir så krossad känner man inte samma besvikelse som att förlora ett långt kampparti - åtminstone känner jag så de första minuterna efter partiet.

I rond 8 blev jag lottad mot Viktor Balabhai - en stark spelare, men jag var inte chanslös. Han satte upp D5 (som för övrigt verkade vara den flitigast förekommande öppningen i detta EM). Som vanligt bytte jag till preliminär svart för att få sista ordet i öppningsspelet. Han satte vanligaste D5-fyran med 4 femmor. Jag valde vit denna gången eftersom jag och Marcus hade analyserat en hel del i D5 och jag kände mig skapligt säker som vit. Balabhai la bland annat upp en för mig helt okänd femma i g7 - jag vågade inte låta honom behålla den, utan det blev en av de mer standardartade, kanske värderad som D- eller E-femman i öppningen. Jag kunde inte teorin efter drag 7, men jag var i fin form nu och lyckades lista ut några troligtvis bra drag till och med 12. Min 14 är ett oskrivet kort - en trea som Balabhai överraskade mig med att stoppa i den oväntade änden. Om han hade stoppat i andra änden hade jag tänkt sätta i punkten k8 för att få kontroll över den halvan av brädet. Nu lämnade han en öppning för mig att attackera. Jag funderade länge och valde att gå till våldsamt attack med drag 16 - troligtvis en vinna-eller-försvinna-attack. Balabhai hittade inget bra försvar utan han gav upp efter mitt drag 26. Han spelade väldigt snabbt genom hela partiet medan jag tog god tid på mig - jag hade bara 4 minuter kvar på min klocka när han gav upp. Efteranalyserna med hjälp av bland andra Igor Sinjov och Marcus gav inget helt klart svar om min attack med drag 16 är säker vinst, men det är inte otroligt. Den räckte i alla fall för att ge mig poängen i detta parti.

Så dags för sista rondan. Jag blev lottad mot Eldar Dzainukov från Azerbajdzjan - honom hade jag inte heller mött förut. Faktum är att av mina 9 motståndare i tävlingen hade jag bara mött Salnikov förut. Min målsättning var nu definitivt att säkra en plats bland de 15 för Sveriges räkning inför nästa EM som nämnts ovan. För det skulle krävas vinst mot Dzainukov eller remi och vara beroende av resultaten i övriga partier. Jag förberedde en del tänkbara öppningar kvällen innan, men han satte upp D3. Med de klassiska öppningsreglerna känner jag mig trygg som vit i denna öppning. Nu med Soosörv-regeln kunde vad som helst hända. Jag följde mitt mönster att byta till preliminär svart för att ännu en gång få sista ordet i öppningsspelet. Dzainukov spelade "vanliga" D3-fyran med tre 5:e-drag. Jag tvekade inte att välja vit som definitivt färg. Kände mig trygg med den färgen i denna position och motsvarande otrygg som svart. Jag lät honom behålla det som troligtvis är B-femman eftersom jag kände mig tämligen säker på att inte behöva förlora partiet med den varianten - jag har spelat den i många partier genom åren. Tämligen standardiserade drag till 12. Dzainukov överraskade mig lite med 13. Jag tog en lång funderare innan jag satte 14 - han hade möjligheter att dra igång en attack men jag kunde inte se att han skulle få ihop det. Nu var det hans tur att börja fundera för att kunna behålla kontroll över partiet. Vi förbrukade båda mycket tid på de kommande dragen. Det blev ett nervöst parti - en plats bland de 15 stod på spel för oss båda. Jag försökte hålla ett öga på de andra partierna i rondan också eftersom de skulle påverka min placering. De flesta av dessa partier verkade gå min väg. Min "värste" konkurrent om 15:e-platsen, Alexander Mikhailov, förlorade mot Balabhai. Efter nästan 5 timmars spel bjöd Dzainukov remi. Jag var tvungen att gå till sekretariatet och få reda på resultatet mellan Drozd och Tatiana Kraeva eftersom Drozd nu var den ende som kunde hota min 15:e-plats. Till min glädje såg jag att Kraeva hade vunnit så jag kunde acceptera Dzainukovs remianbud och erhålla min eftertraktade 15:e-plats med 4½ poäng och därmed ge Sverige en extra plats i nästa EM.

Sammanfattningsvis är jag mycket nöjd med mitt spel, min poäng och min placering i tävlingen. Jag kämpade stenhårt i varje parti. Jag deppade inte ihop efter mina förluster utan omvandlade besvikelsen till energi för de kommande matcherna. Det var även överlag en trevlig tiodagarsvistelse på Dyuny Hotel, som ligger vid Finska Viken, där vi både bodde och spelade.

Martin möter...

(av Martin Karlsson)

Björn Lind

Strax innan det var dags för lunch i Svenska Cupens semifinaler, som avgjordes i slutet av maj, tog jag en liten intervju med Björn Lind. Med det underbara vädret som rådde ute, kunde man tycka att det var synd att vi skulle sitta inne, men vi ville ju spela under tystnad, därutav så var ju detta en betydligt bättre plats att sitta på.

Björn berättade att han bodde tillsammans med sin sambo Liljan och deras son Melvin som var två år. De bor i Haninge som ligger strax utanför Stockholm. Han upptäckte spelet och började också att spela luffarschack på Blip.se, som är en spelsite på Internet. Hans första tävling

var Blixt SM som han blev informerad om via internetsidan som han var inne på ofta. Kristian Thörn tog med honom till deras träning på KFUM, efter det att han hade varit med i Blixt SM.

Sin första seger i en tävling tog han i lilla SM år 2004, och han har sedan dess varit med i Stora SM. Hans favoritöppning är D11. Hans tankar inför det stundande VM, är att han gärna skulle varit med där själv, fast han är tyvärr förhindrad själv att delta i VM, beroende på att han har ett alldeles nytt arbete. Så vinnare när han själv inte är med blir väl Ando Meritee.

Mina intressen som jag ägnar mig åt när jag inte studerar eller spelar är ju givetvis min familj, jag är även en Djurgårds-fan, och så spelar jag en del innebandy själv. Så jag har inga större problem att få min fritid att flyta, säger han.

Favoritfärgen fick bli orange tyckte han, medan Bruce Springsteen gärna fick låta i hans öron, när han inte hörde på sig själv och Martin Carlsson i hans bil.

Favoritbok, det var en svår fråga... Sudoku-böcker blir det rejäla svaret på den frågan om bästa bok eller favoritförfattare.

Bengt Asplund

Strax efter att Bengt Asplund hade avslutat en match i årets Svenska Cup, så fick jag tillfälle att prata, med honom som vi har att tacka att vi har vår bibel (Sagara, som han har översatt från ryska). Bengt bor ensam i sitt hus, som är beläget i Östra Ryd. Han började spela Renju tack vare en annons som han läste i DN, att det fanns en amatörtävling i luffarschack, som Gunnar Ahlmark anordnade, det var i slutet av mars 1985.

Sin första seger minns han inte riktigt...men han tror att det var Svenska Cupen, Lilla SM eller om det var Ryska SM, i slutet av 90-talet.

Hans favoritöppning är en svår fråga, det skulle möjligen vara kunna vara I6, men han är inte helt säker på den frågan.

Inför augustis VM tror han att någon ung est vinner, de är starka. Eller så tror han att Sushkov vinner. Detta är ganska öppet, tror jag...

Hans intressen utöver Renju är främst Backamon som han också spelar. Han gillar också att snickra i sin verkstad som han har hemma.

Hans favoritfärg är svart, det är ju bra att vara i Renju dessutom.

Inom musiken gillar han klassiska stycken, främst av Allan Pettersson och Lars-Erik Larsson, vilka han gillar att lyssna till.

Något han gärna läser om han skall välja någon författare, får gärna vara något som är skrivet av Arthur C Clarke

Stefan Karlsson

Här följer nu en intervju med Stefan, gjord i hans radhus, beläget strax utanför Stockholm i Segeltorp. Där han bor med sin fru Irene (som också spelar Renju) och deras dotter Laura. Denna soliga härlig vårväll i maj, samma helg som fortsättningen i Svenska cupen skulle avgöras, visade det sig att Stefan lyckades gå vidare till finalspel i denna tävlingen som skall avgöras senare i år. Som inte är en allt för ovanlig situation, satt han med sin dator framför sig på deras balkong. Han höll just då på att se på lite varianter han skulle kunna använda under helgen. Vi lät en kopp kaffe hålla oss lite tillbakadragna från Renju och jag satte mig för att få prata med honom om hans karriär.

Han berättade att han hade fått reda på spelet genom Tommy Mantell på gymnasiet, även om han aldrig hade Tommy i något ämne. Men han pluggade till ekonom och på höstterminen 1985 hade Tommy lagt lappar i alla klassfack. Och eftersom Stefan var ordningsman i klassen fick han denna lapp tilldelad till sig, och läste således upp denna för de övriga i klassen. Det var bara Stefan som var intresserad av detta i sin klass, men det var sammanlagt sex stycken som nappade på Tommys framlagda erbjudande, men bara en månad senare så var Stefan ensam om att komma till våra träffar på Per Brahe-gymnasiet.

Vi hoppade fram lite i tiden och började diskutera vilket som var hans första vinstparti i en sanktionerad tävling. Efter att ha kliat sig lite i huvudet och tagit sig en smakning på kaffet, så sa han att det var nog i februari 1985 mot Roger Sjölander, som han lyckades få in i en 3-3:a i en variant i öppning D11. Denna hade han lärt sig av Tommy tidigare i deras klubb hemma, under deras träningar.

Vi började att gå fram lite i tiden och började således tala om hans favoritöppning, vilket han funderade en stund på. Men kom slutligen fram till att I11 är nog den öppning som han har spelat mest genom åren, så han tyckte att han var tvungen att säga det.

Vi började blicka framåt och började prata om VM som spelas i augusti i år, och vilka egna mål och personlig favorit till segern för VM-tävlingarna. Han säger att hans personliga mål är att först spela i kvalet, för att sedan spela i finalen, vilket är hans absoluta målsättning. Där är hans målsättning att gå in ny i varje match, ett drag i taget, ta det väldigt lugnt. Han vet att han kan besegra alla som är med och spelar, om allt stämmer, men det är svårt att få allt att stämma på en och samma gång. Fast den klara favoriten är ju naturligtvis Ando Meritee, om han är med. Fast kineserna kommer med stor och stark frammarsch nu, så de kan absolut bli farliga.

Vi tog oss lite mer kaffe för att sedan börja prata lite vid sidan av renjulivet, han berättade att utöver Renju och hans arbete. Så går givetvis mycket tid till sin lilla familj, han gillar även att träna fysiskt genom att spela squash och tennis. Det är viktigt att hålla fysiken i god form för att må bra, han gillar även att spela sällskapsspel, som är strategiska. Han tycker även om att vara ute i naturen och gå, samt att laga mat och gärna se på någon bra film, som gärna får vara något åt dramahållet. Men att gå på teater är riktigt trevligt det också.

När vi börjar prata om favoritfärg är det nog tur att renjubrådet har lagts undan, för hans favoritfärg är som hans gräsmatta som vi har alldeles intill oss, grön vill säga.

Hans favoritmusik som han gärna lyssnar på är 80-talsmusik, som han anser vara den absolut bästa musiken so hitintills har gjorts.

Vid sidan av renju är astronomi ett annat stort intresse, så hans absoluta favoritbok är hans astronomibok: Astronomy - From the Earth to the Universe.

Efter detta tackar jag Stefan för att jag fick intervju honom för Fem I Rads räkning.

Peter Jonsson

Denna intervju med Peter Johnson skedde via Internet. Så han fick lite mer betänketid i denna intervju än de andra hade fått. Peter som är allas våran ordförande i både det svenska och det internationella förbundet, RIF.

Han bor i Huskvarna tillsammans med sin fru Olga, som också är en renjuspelare. 1981 upptäckte han spelet via en kompis till en kompis, som fick med honom till en träning i Jönköpingsklubben, och han blev fast direkt för vår sport.

Hans första seger i en sanktionerad tävling var 1985, då Göteborgsdraget spelades, han hade bara spelat i fyra års tid när detta inträffade alltså.

Hans favoritöppning är ingen speciell, utan det är en öppning som inte min motståndare gillar, vilket är hans recept när han möter sin motståndare. Det tycker han är en bra utgångspunkt för att öka sina segerchanser i varje spelad match, och nyckeln till seger.

Hans främsta tankar inför VM för egen del är att först och främst få kvala in till kvaltävlingen i VM. Och givetvis att vara där och få se på tävlingen när den spelas och korar den bästa renjuspelare i världen. Hans personliga favorit till denna titel är Sushkov, eftersom han har kommit tvåa tre gånger och dessutom har han en väldigt vacker spelstil, som tilltalar Peter vid brädet.

Hans övriga intressen vid sidan av brädet är främst, musik. Han skriver en del musik själv och spelar gitarr. I övrigt gillar han att vara ute och röra på sig, bl.a. genom att springa i skogen. Att sedan läsa en bra bok gillar han också. Och en bra bok ska det vara lite handling i, gärna trilogin "Trägudarnas land" av Jan Fridegård. Men det finns andra mycket bra författare också, exempelvis Simon Singh som är väldigt duktig författare och som skriver om vetenskap så att den blir fascinerande. Hans senaste bok handlar om Big Bang.

Vi fortsatte sedan vårt samtal och jag frågade honom vilken som var hans favoritfärg, jag kunde se hur han log emot mig när han skulle svara på denna fråga. Eftersom jag är färgblind så finns det väl bara renjuns färger att välja mellan, svart och vit alltså. Och mellan detta valet så gillar jag mest vit vid brädet.

Hans favoritmusik kan man undra över eftersom han är så pass musikintresserad. All musik som är lite friare och lite mer lekfull. Beatles var grymt duktiga på sådant (avancerat utan att vara svårtillgängliga, enkelt utan att vara banala).

Varberg Open

(Av Kristian Lindberg)

Den 30 augusti spelades en renjuturnering i västkustens pärla, Varberg. Tävlingen spelades med de nya Yamaguchi-reglerna. Det fanns dock en valmöjlighet att även spela med RIF-reglerna eller fritt luffarschack för de som så önskade. Alla partierna i turneringen kom dock att spelas med Yamaguchi-reglerna.

Någon vecka innan turneringen hade jag, Peter Jonsson och Martin Karlsson varit i Varbergs centrum och utmanat folk i luffarschack. Detta för att bl.a. göra reklam för tävlingen. Det fick anses som en lyckad tillställning. Tyvärr bidrog inte detta till att fler människor kom till tävlingen men förhoppningsvis har det ökat intresset för spelet hos någon.

Efter några återbud innan tävlingen så blev vi bara 5 deltagare. Jag var ensam Varbergsbo medan övriga deltagare kom från Jönköping. Vi spelade 5 ronder med 40 min. betänketid. Glädjande var att en nybörjare fanns bland deltagarna, David Lindgren. Honom får vi förhoppningsvis se i fler tävlingar framöver.

Tyvärr blev det inga riktiga kämpa-partier i turneringen. Alla partierna tog slut rätt snabbt (det längsta spelade partiet var i antal drag 34). En positiv sak i det hela var ändå att nya positioner spelades och att vi som var där fick prova på de nya öppningsreglerna. Jag anser (är väl kanske en av de få) att det är bra att även de små turneringarna i Sverige spelas med de nya öppningsreglerna. Många frågar sig varför, då det kanske inte ses nödvändigt, jag undrar istället, varför inte? För att locka både lägre och högre rankade spelare till turneringen så tycker jag dock att en valbarhet bör finnas. T ex att lägre rankade spelare har möjlighet att välja att spela med RIF-reglerna om så önskas. Men det behöver inte vara den enda möjligheten. De nya öppningsreglerna är inte svåra att lära sig. Strunta i att sitta framför datorn eller kolla på ännu ett meningslöst tv-program. Analysera renju istället ☺.

Finalpartiet spelades i sista rondan mellan mig och Peter Jonsson som båda hittills hade vunnit våra partier. Det var nog det partiet som under tävlingen var det mest intressanta rent teoretiskt.

Jag lyckades där vinna och vann därmed hela turneringen ☺.

David kämpade på bra men blev tyvärr utan poäng. Richard Sandström som vann över Martin Karlsson och David kom på tredje plats tätt följd av Martin på fjärde platsen, precis utanför pallen.

Resultat i Varberg Open 2008

- Kristian Lindberg, Varberg 4p
- Peter Jonsson, Jönköping, 3p
- Richard Sandström, Jönköping 2p
- Martin Karlsson, Jönköping 1p
- David Lindgren, Jönköping 0p

Tack till deltagarna från Jönköping med en förhoppning om att tävlingen kan komma tillbaka även 2009.

Senaste rankinglistan 2008-05-01 - 2008-08-31

Nr	Namn	Klubb/Ort	Ratingtal	BLI	REN	Inaktivitet	Summa
1.	Joachim Gaulitz	Stockholm	2268				
2.	Stefan Karlsson	Stockholm	2217	0	-24		-24
3.	Petter Gardström	Uppsala	2188	0			0
4.	Hannes Hermansson	Högsjö	2095				
5.	Martin Carlsson	Jönköping	2071	0	+44		+44
6.	Björn Eriksson	Stockholm	2064				
7.	Anders Bertilsson	Högsjö	2055				
8.	Tord Andersson	Uppsala	2031	0	+17		+17
9.	Björn Lind	Stockholm	2027		-8		-8
10.	Kristian Lindberg	Jönköping	2023	0	-4		-4
11.	Fredrik Ternerot	Lund	1992		-7		-7
12.	Richard Sandström	Jönköping	1989		-7		-7
13.	Björn Wallgren	Härnösand	1987		+78		+78
14.	Peter Jonsson	Jönköping	1951	0	-63		-63
15.	Bengt Asplund	Katrineholm	1908	0	+22		+22
16.	Petter Lindholm	Laholm	1904		-26		-26
17.	Marcus Eriksson	Högsjö	1898	0	+22		+22
18.	Joel Hallkvist	Jönköping	1869	0			0
19.	Christopher Boström	Stockholm	1857				
20.	Tomas Hagenfors	Kumla	1844	0			0
21.	Tommy Maltell	Jönköping	1834	0			0
22.	Torbjörn Blomstedt	Stockholm	1773		-18		-18
23.	Olga Skuridina	Jönköping	1767				
24.	Pär Malmberg	Ånge	1758			-50	-50
25.	Johnny Nielsen	Malmö	1725			-50	-50
26.	Elin Dahlin	Stockholm	1712			-50	-50
27.	Irene Karlsson	Stockholm	1656				
28.	Hans Sjöstedt	Ludvika	1640	0			0
29.	Gunnar Andersson	Örebro	1637				
30.	Linnea Widman	Arjeplog	1636		-27		-27
31.	Jerry Hallgren	Bengtstorsfors	1632				
32.	Bengt Nyberg	Linköping	1605	0	+102		+102
33.	Emma Warner	Stockholm	1603	0	-77		-77
34.	Tomas Persson	Örebro	1600				

35.	Sven-Åke Pettersson	Högsjö	1593				
36.	Vu Quang	Jönköping	1588				
37.	Kristian Thörn	Helsingborg	1578				
38.	Martin Karlsson	Jönköping	1548	0	-83		-83
39.	Mona Björklund	Edsbyn	1541			-50	-50
40.	Katarina Andersson	Avesta	1515				
41.	Magnus Eriksson	Högsjö	1490				
42.	Carl Hermansson	Högsjö	1477				
43.	Anette Jönsson	Helsingborg	1419			-50	-50
44.	Erik Jönsson	Lund	1414			-50	-50
45.	Åsa Brandt	Strängnäs	1405			-50	-50
46.	Jan Fanell	Stockholm	1383				
47.	Linus Andersson	Örebro	1377				
48.	Johan Björnemalm	Örebro	1367				
49.	Nathalie Hallkvist	Helsingborg	1366				
50.	Jan Paulander	Malmö	1364			-50	-50
51.	John Nygårds	Uppsala	1356				
52.	Daniel Nygårds	Stockholm	1324		+23		+23
53.	Bror Olausson	Högsjö	1305				
54.	Anja Norrthon	Stockholm	1277				
55.	Björn Levinsson	Stockholm	1268				
56.	Joachim Theimer	Stockholm	1265	0	+36		+36
57.	Eric Hansson	Harestad	1264				
58.	Karl Krantz	Uppsala	1262				
59.	Henrik Söderberg	Örnsköldsvik	1243				
60.	Måns Andersson	Veberöd	1233			-50	-50
61.	Mirjam Sjögren	Stockholm	1230				
62.	Lars Adiels	Stockholm	1229			-50	-50
63.	Joakim Ström	Högsjö	1189				
64.	Christer Fredholm	Malmö	1184			-50	-50
65.	Martin Larsson	Uppsala	1181				
66.	Isac Hermansson	Högsjö	1152				
67.	Tove Brandt	Strängnäs	1114			-50	-50
68.	Jimmy Brandt	Strängnäs	1076			-50	-50

BLI: Blixt-SM i Högsjö, 2 februari 2008

REN: SM i Renju, Stockholm, 26-30 mars 2008

Poängligan 2007

Här följer slutställningen i poängligan 2007. Striden vanns knappt av Stefan Karlsson före Peter Jonsson.

Plats	Namn	BLI	BLIP	STORK	SM	VK	URO	RYS	WC	SC	Tot
1	Stefan Karlsson	15	-	12	25	-	-	-	-	25	77
2	Peter Jonsson	4	-	7	20	22.5	9	20	12	11	74.5
3	Björn Lind	10	-	8	10	-	-	25	-	13.5	56.5
4	Bengt Asplund	8	-	15	8	-	15	-	-	8	54
5	Richard Sandström	6	-	-	12	-	5	-	15	9	47
6	Tord Andersson	7	-	9	11	-	12	-	-	-	39
7	Marcus Eriksson	5	-	-	-	15	8	-	-	10	38
8	Björn Eriksson	-	-	-	15	22.5	-	-	-	-	37.5
9	Martin Carlsson	-	-	-	9	-	-	15	-	20	35
10	Hans Sjöstedt	9	12	5	1	-	6	-	-	-	33
11	Petter Gardström	12	-	-	-	-	10	-	-	-	22
12	Emma Warner	3	-	-	-	12	4	-	-	-	19
13	Joel Hallkvist	-	-	-	7	-	-	11	-	-	18
14	Irene Karlsson	-	-	-	-	-	7	-	9	-	16
15	Pär Malmberg	-	15	-	-	-	-	-	-	-	15
16	Katarina Andersson	-	8	-	-	-	-	7	-	-	15
17	Tommy Maltell	-	-	-	4	-	-	-	10	-	14
18	Kristian Lindberg	-	-	-	-	-	-	-	-	13.5	13.5
19	Jan Fanell	-	7	-	-	-	-	6	-	-	13
20	Anders Bertilsson	-	-	-	-	-	-	12	-	-	12
21	Bengt Nyberg	2	-	6	-	-	3	-	-	-	11
22	Mona Björklund	-	10	-	-	-	-	-	-	-	10
	Torbjörn Blomstedt	-	-	10	-	-	-	-	-	-	10
24	Åsa Brandt	-	9	-	-	-	-	-	-	-	9

25	Martin Karlsson	1	-	-	2	-	-	-	6	-	9
26	Jerry Hallgren	-	-	-	-	-	-	9	-	-	9
27	Gunnar Andersson	-	-	-	-	-	-	8	-	-	8
28	Olga Skuridina-Jonsson	-	-	-	-	-	-	-	7	-	7
29	Joachim Theimer	-	5	-	-	-	2	-	-	-	7
30	Lars Adiels	-	6	-	-	-	-	-	-	-	6
31	Petter Lindholm	-	-	-	5	-	-	-	-	-	5
	Sven-Åke Pettersson	-	-	-	-	-	-	5	-	-	5
33	Mirjam Sjögren	-	4	-	-	-	-	-	-	-	4
34	Björn Levinsson	-	-	-	-	-	-	4	-	-	4
35	Daniel Nygårds	-	3	-	-	-	-	-	-	-	3
36	Linnea Widman	-	-	-	3	-	-	-	-	-	3
37	Tove Brandt	-	2	-	-	-	-	-	-	-	2
38	Jimmy Brandt	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1
	Karl Krantz	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1

BLI Blixt-SM i Linköping

BLIP Blip Masters i ryskt luffarschack i Stockholm

STORK STORK Open i Renju i Stockholm

SM Svenska Mästerskapen i Renju i Stockholm

VK VM-kval i Renju i Stockholm

URO Upsala Renju Open i Uppsala

RYS Svenska Mästerskapen i ryskt luffarschack i Högsjö

WC Wettercupen i Jönköping

SC Svenska cupen

Blixt-SM 2008

(Av Marcus Eriksson och Tommy Maltell)

Lördagen den 2 februari spelades 2008 års Blixt-SM i Renju i Högsjö. Resultatlistan presenteras nedan. Efter tävlingen firade förbundet sitt 50-årsjubileum. Utöver de som nämns i resultatlistan nedan så deltog t ex också Stefan Jansson och Stefan Diös i 50-årsjubileet.

På söndagen samma helg ägde även 2008 års förbundsstämma rum.

Placering	Namn	Placering	Namn
1	Stefan Karlsson	10	Emma Warner
2	Marcus Eriksson	11	Joel Hallqvist
3	Tord Andersson	12	Tommy Maltell
4	Martin Carlsson	13	Peter Jonsson
5	Petter Gardström	14	Martin Karlsson
6	Kristian Lindberg	15	Hans Sjöstedt
7	Frank Arkbo	16	Joachim Theimer
8	Tomas Hagenfors	17	Bengt Nyberg
9	Bengt Asplund	18	Emil Gardström

Kyla, jämna matcher och massor med pizza! Så här gick det till på Blixt-SM 2008.

Den 2:a februari 2008 (på 50-årsdagen av Svenska Luffarschackförbundets bildande!) spelades Blixt-SM i Luffarschack (så gott som alla matcher spelades dock med renjuregler enligt spelarnas önskemål) i den lilla bruksorten Högsjö i Sörmland. 18 tappra hade samlat sig i Högsjö Bollklubbs klubblokal på förmiddagen. Innetemperaturen var från början avkylande 15 grader celsius, men hade en timme senare, när alla fint sena hade anlänt, stigit åtminstone någon grad.

Tävlingens upplägg var att de 18 spelarna delades in i tre grupper baserat på deras position på rankinglistan så att grupperna blev så jämnstarka som möjligt.

Tävlingen startade någon gång vid 11-tiden och det första gruppspelet hade spelats klart lagom innan pizzorna anlände från den lokala pizzerian. Den pizzerians omsättning steg nog till säkert det dubbla den dagen.

Det första gruppspelet förflöt utan slagsmål. Ett besviket utrop störde tystnaden när jag missade en fyra med ungefär en och en halv minut kvar på klockan för att jag försökte pressa min motståndare på tiden. En annan spelare planterade skyndsamt pannan i brädet efter en avgörande förlust.

Det blev jämna poäng i alla grupperna och omspel i två av dem för att avgöra vilka som skulle gå vidare till vilken slutspelsgrupp. Ettan och tvåan i varje grupp gick vidare till en finalgrupp, medan trean och fyran gick till sin egen slutspelsgrupp, precis som femman och sexan gick till sin grupp.

Spelet i slutspelsgrupperna blev kanske ännu jämnare, men efter ett dominerande spel vann Stefan Karlsson finalgruppen, och därmed tävlingen, med 16 av 20 poäng. Nykomlingen Emil Gardström kämpade tappert men lyckades tyvärr inte undvika sistaplatsen. Men om han brås på pappa kan han komma att bli riktigt farlig i framtiden.

De nya öppningsreglerna i Renju

(av Peter Jonsson)

Vid RIF:s möte i Helsingfors i maj beslutades att under en period från och med nu till och med 2012 kommer tre andra öppningsregler att vara tillåtna tillsammans med de nuvarande öppningsreglerna (i fortsättningen kallade RIF-regler). Partier spelade med både RIF-regler och nya regler kommer att gälla på den internationella rankinglistan.

De tre nya öppningsreglerna är Soosorv, Taraguchi och Yamaguchi och beskrivs var för sig nedan.

VM och Lag-VM under perioden kommer att spelas med Yamaguchiregler, allt för att erbjuda framförhållning för dessa tävlingar där de mest seriösa spelarna lägger ner mycket tid i förberedelserna.

Nu följer en presentation av de tre nya öppningsreglerna och min personliga men förhoppningsvis objektiva syn på dem.

Yamaguchi

- Spelare 1 lägger ut en av de 26 öppningarna och deklarerar antal femtedrag som kan vara från ett och uppåt.
- Spelare 2 väljer att spela svart eller vit i partiet
- Vit spelare sätter ut valfritt fjärde drag
- Svart spelare sätter ut det antal femtedrag som deklarerats
- Vit spelare låter ett femtedrag vara kvar, sätter ut drag 6 och spelet fortsätter på vanligt sätt

Denna regel ger som RIF-reglerna möjlighet till ett färgbyte. Antalet spelbara varianter ökar jämfört med RIF-reglerna, kanske en ökning med 3-4 gånger. Öppning I1 och I5 kommer väl att kunna erbjuda någorlunda jämnt spel med ett femtedrag.

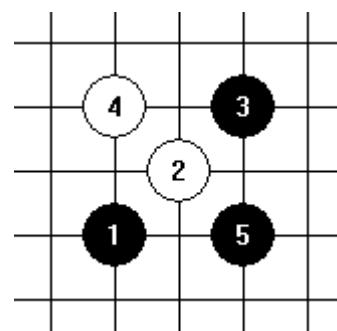
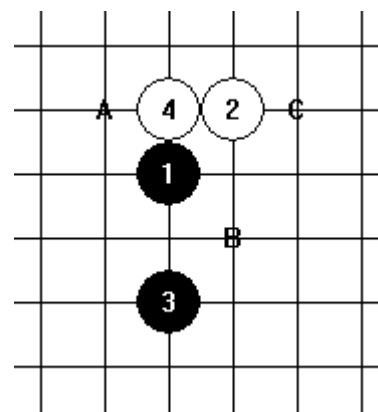
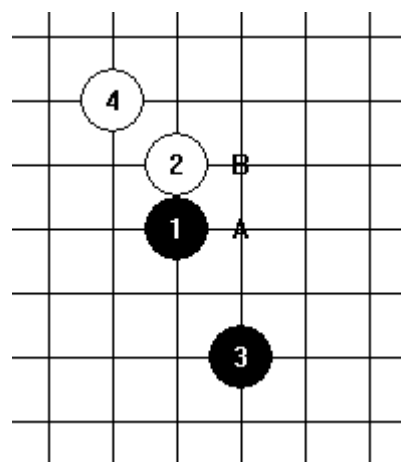
En del öppningar kommer att fortsätta att spelas med två femtedrag t ex D12 där drag 4 i fig 1 gör det omöjligt att spela mer än två femtedrag eftersom 5-A och 5-B ger svart vinst och övriga femtedrag ger vit vinst.

Några öppningar som t ex I10 blir återigen spelbara med tre femtedrag. Med RIF-regler är drag 4 i fig 2 ett dåligt val eftersom 5-A är svart forcerad vinst och 5-B ger ett våldsamt övertag för svart. 5-C som spelades förr är dock ett realistiskt alternativ som erbjuder en rad intressanta varianter. Men än mer intressant är att 4-A också tycks ge jämnt spel med tre femtedrag.

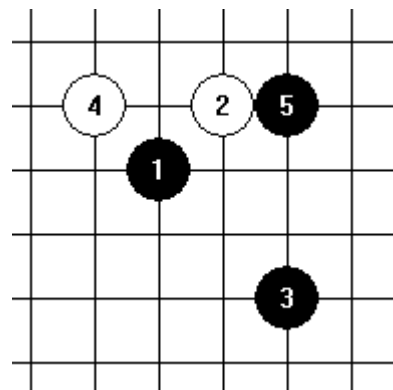
Öppningar som I7, I4 och D4 kan väl också bli spelbara om antalet femtedrag är tillräckligt stort, kanske sex st.

Som jag ser det har denna öppningsregel tre uppenbara nackdelar som måste beaktas.

- Spelare 1 kan ju sätta upp D11 och deklarerar två femtedrag och få spela antingen svart eller vit i den vanliga D11-varianten i alla partier där han är preliminärt svart. Många spelare är övertygade om att man kan erhålla remi både som svart och vit om man memorerat tillräckligt många nyckeldrag.

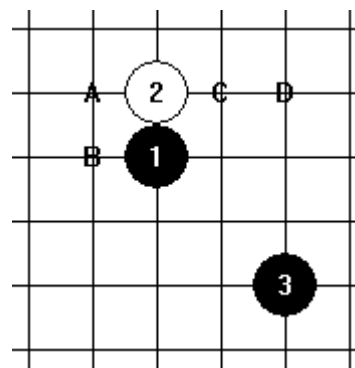

- b) Spelare 1 kan också sätta upp I1 eller I5 och deklarerar ett femtedrag. Utan att vara någon expert på varianterna i fig 3 och fig 4 så undrar jag om det inte är ännu lättare för en spelare att få remi där. Det är ju tråkigt om en lågt rankad spelare kan få garanterad remi mot spelare ur världseliten. Eller som den ryske spelaren Jurij Tarannikov uttryckte det: spelar man helt perfekt så får man endast remi som belöning!
- c) Varje öppning kommer att få ett optimalt antal femtedrag vilket kommer att leda till att många fjärdedrag inte blir spelbara. Följden av detta är att teorimängden inte kommer att öka så mycket och risken finns att Yamaguchi-regeln ”kommer att ta slut” inom låt oss säga tio år. Och då riskerar vi att få en ny debatt om öppningsregler.

Soosorv

- Spelare 1 sätter ut en av de 26 öppningarna
- Spelare 2 väljer att vara svart eller vit
- Vit spelare sätter ut valfritt fjärdedrag och deklarerar 1,2,3 eller 4 femtedrag
- Svart spelare väljer att spela svart eller vit i partiet
- Svart spelare sätter ut det antal femtedrag som deklarerats
- Vit spelare låter ett femtedrag vara kvar, sätter ut drag 6 och spelet fortsätter på vanligt sätt.

Regeln ger möjlighet till två färgbyten och därmed fler spelbara fjärdedrag. På så sätt ökar antalet möjliga varianter kanske tiofalt jämfört med Yamaguchiregeln. Alla öppningar förutom I7, I4 och D4 blir spelbara.

En öppning som D13 som innebär säker vinst med RIF-regler såväl som Yamaguchiregler blir med ett balanserat fjärdedrag spelbart. I fig 5 är både A och B vinst för vit (om än inte helt okomplicerad) medan t ex 4-C med fyra fjärdedrag nog är spelbart. Ni som vill se mer intressanta varianter kan kolla på Tarannikovs partier från EM som spelades med Soosorv-regler (finns på www.renju.net - gå till games).

Öppningar som idag bara kan spelas med ett fjärdedrag såsom D3 och D11 kan nu med ett ”sämre” fjärdedrag tillsammans med tre eller fyra femtedrag bli spelbara vilket är viktigt om man önskar lämna dagens teori.

Nackdelen med Soosörvregeln är att det blir lite svårare att förklara öppningsregeln för en nybörjare.

Taraguchi

- Spelare 1 sätter ut drag ett i centrumunkten
- Spelare 2 väljer att vara vit eller svart dvs att sätta ut drag två eller inte
- Vit spelare sätter ut drag två inom en tänkt 3x3 ruta (indirekt eller direkt)
- Svart spelare väljer att vara svart eller vit dvs att sätta ut drag tre eller inte
- Svart spelare sätter ut drag tre inom en tänkt 5x5 ruta (resultatet blir en av de 26 öppningarna)
- Vit spelare väljer att vara vit eller svart, dvs sätta ut drag fyra eller inte
- Vit spelare sätter ut drag fyra inom en tänkt 7x7 ruta
- Svart spelare har nu tre alternativ
 - Att fortsätta vara svart och att sätta ut drag fem inom en tänkt 9x9 ruta. Därefter väljer vit färg för resten av partiet. Den spelare som nu är vit sätter ut drag 6 och spelat fortsätter som vanligt

- 2) Att vara vit och låta motståndaren sätta ut drag fem inom en tänkt 9x9 ruta. Motståndaren (svart) sätter ut drag fem. Vit väljer färg för resten av partiet och den spelare som nu är vit sätter ut drag 6 och spelet fortsätter som vanligt
- 3) Att fortsätta att vara svart under resten av partiet och att då sätta ut fem femtedrag. Vit låter ett av dessa vara kvar, sätter ut drag 6 och partiet fortsätter som vanligt.

Denna öppningsregel är den av de tre nya som ger störst antal spelbara varianter främst genom att ett ”dåligt” fjärdedrag kan balanseras med ett också ”dåligt” femtedrag. Se fig 6. Med RIF-regler (två femtedrag) och Soosorv-regler (max fyra femtedrag) finns det så bra femtedrag att svart får för bra ställning. Men med t ex detta femtedrag finns det förutsättningar för jämnt spel. Kanske finns det 2-3 gånger fler varianter jämfört med Soosorv-regeln.

Vidare ger den båda spelarna stort inflytande över de fem första dragen.

Ett par saker som jag funderat på är följande:

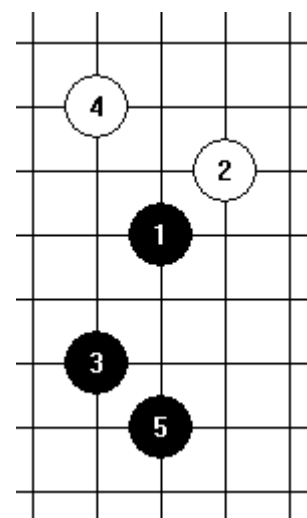
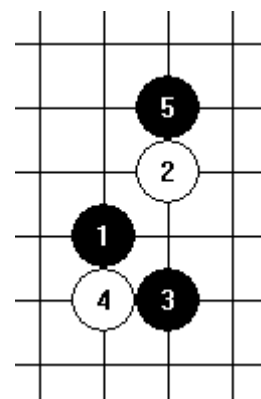
- Får inte den spelare som sätter ut drag fyra väldigt mycket inflytande? I fig 7 spelas detta fjärdedrag. Det är svårt att på en gång hitta ett drag som ger jämnt spel. Då kanske jag väljer att låta motståndaren sätta ut även drag fem och säg att han sätter detta femtedrag. Jag ska då avgöra om detta är bäst för svart eller vit. Oavsett vad jag väljer kan motståndaren vara väl preparerad på att spela både som svart och som vit (nu är just detta exempel bra för svart men vad jag vill komma till är att positioner där vit äger en sida och svart en annan ger oerhört komplicerat spel där den som har studerat ställningen innan har ett väldigt stort övertag).
- I exemplet ovan kan ju svart också välja att sätta ut fem fjärdedrag och spela svart under resten av partiet. Ytterligare en faktor som komplicerar öppningsspelet. Oavsett om man spelar med RIF-Yamaguchi- eller Soosorvregler gäller det att sätta ut så bra femtedrag som möjligt, inte att hitta ett femtedrag som ger så jämnt spel som möjligt.
- Öppningsfasen i partiet kan ta väldigt lång tid och ta tid från mittspel och slutspel vilket riskerar att ge partierna annan karaktär.

Hoppas att ni inte blivit allt för förvirrade av det ni läst. Men helt klart är att man måste bryta en psykologisk barriär innan man kan acceptera dessa regler fullt ut. En tröst i sammanhanget är att jag har noterat att oavsett öppningsregel så vinner precis som med RIF-regler den högst rankade spelaren oftast. En annan sak är att man har otroligt mycket nytta av att kunna den gamla teorin trots allt. Men framför allt: det är lika roligt att spela som förut.

Vad som är gemensamt för alla de tre nya reglerna är att de kommer att gå igenom en evolution och så småningom kommer en modern teori att bli etablerad. Vem vet? Kanske kommer vi att uppleva samma situation som i schacket där en spelare på toppnivå kan plocka fram ett parti med 50 år på nacken, modifiera dragen en aning och sedan spela varianten på elitnivå.

Svenska Luffarschackförbundet har beslutat att följa det internationella förbundets ändring av öppningsreglerna och låta alla fyra varianterna vara tillåtna att använda i svenska tävlingar och givetvis då också räknas på både rankinglistan och i poängligan. För vissa elitävlingar såsom Stora SM, Svenska Cupen och VM-kvalet kommer det att spelas med Yamaguchi-regeln eftersom det är den som kommer att gälla vid både VM och Lag-VM under de närmaste åren.

För övriga tävlingar är det upp till arrangören att välja öppningsregel.

Junior-VM 2008

(av Peter Jonsson)

Båda arrangemangen var i Haapsalu på den estniska västkusten. Haapsalu är en liten pittoresk stad med ca 10 000 invånare, många gamla träbyggnader och även en medeltidsfästning.

Linnea Widman och jag kom dit två dagar innan tävlingarna satte igång. Både för att hinna träna och för att se oss lite omkring. Nu blev det väl inte så mycket sightseeing men väl lite bad i Östersjön. Under en av de spelledda dagarna åkte vi tillsammans med Alexej Skuridin över till Hiiumaa (Dagö på svenska). Hela området runt staden samt en del av öarna runt omkring hade före andra världskriget en liten svensktalande befolkning. Numera har man på vissa ställen dubbel skyltning på namn som t ex Persby, Nyby o s v. Annars blev det mest renju från morgon till kväll.

Glädjande var att se att så många länder deltog.

Grupp A – äldre pojkar. Innehöll många tunga namn inte minst Aivo Oll som veckan innan blivit europamästare. Andra deltagare med massor av rutin var bl a Hiroshi Okabe och Andry Purk. Från de ”nya” nationerna var tjecken Pavel Laube och ungraren Attila Demjan starka utmanare. Europamästaren drog det längsta strået och spelade sig igenom både EM och JM utan partiförlust = upp som en raket på rankingen. Demjan visade tecken på mycket vasst spel och slutade tvåa. Intressant att se en spelare som spelat otaliga enminuters partier på Kurnik ha tålamod att offra 20-30 min på ett viktigt drag. Tjecker och polacker visade att de har kommit in i toppen för att stanna. En liten reflektion: Alla JVM-klasserna spelades med de gamla öppningsreglerna och vid ett tillfälle spelades D3 på de sex främsta borden!!!

Grupp B – mellanpojkar. Här var det ingen som kunde hota Alexander Kadulin även om Paul Väljataga kämpade emot länge. Även Kadulin är förresten gammal Europamästare. Tydligen en vinande strategi för att vinna i Junior-VM

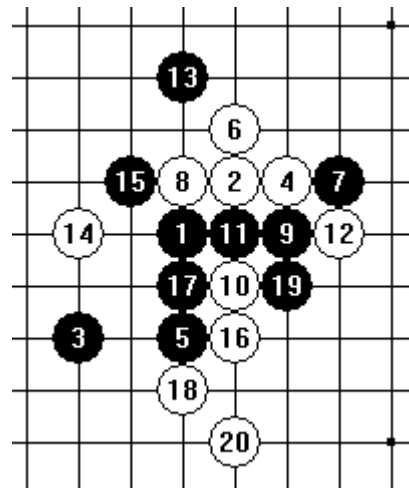
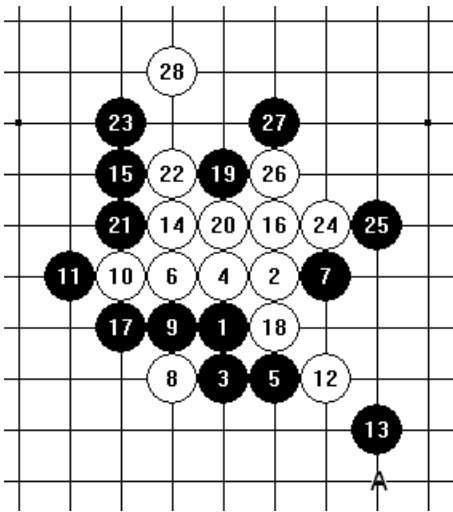
Grupp C – yngre pojkar. Återväxten verkat tryggad. Esten Martin Hobemägi vann alla sina partier och tvåan Vahe Pogosyan (son till Albert) förlorade bara till ettan. Det ska bli kul att se hur de utvecklas.

Grupp D – äldre flickor. Tävlingens mest favorittyngda spelare var Julia Savrasova som låg ljusår före de andra på rankinglistan. Hon var givetvis inte ens nära att förlora utan tog ytterligare en titel till samlingen. Ryskan Tatjana Lebedeva kämpade tillsammans med vår egen Linnea Widman om andraplatsen. Lebedeva vann den kampen och det var synd att den preparerade varianten i det sista partiet mellan dem inte höll.

Grupp E – mellanflickor. Favorit var regerande mästarinna för kvinnor, Tatjana Krajeva men Maria Pestereva och Anastasja Oborina som i år flyttat upp från yngsta klassen kunde utmana. Intressant att se en spelare från USA, Raina Huang, för första gången ställa upp i en mästerskapstävling. Krajeva höll till slut undan för Pestereva medan Oborina säkert blir giftig till nästa mästerskap.

Grupp F – yngre flickor. Liksom i yngsta pojkklassen innehöll grupp F en segrare som var outstanding bland sina jämnåriga, Alexandra Sumarokova från Ryssland. Hade glädjen att få möta henne i den öppna klassen på jubiléet. Där kom jag undan med hjärtat i halsgropen. Om hon inte missat min dragvinst på slutet hade jag legat risigt till.

I RIF:s jubiléumstävling gick Attila Demjan fram som en ångvält. Han tog full pott och slog många starka spelare. Av bara farten vann han den öppna Gomokutävlingen också!! Attila kom också lite tidigare till Haapsalu och efter några träningspartier tyckte jag mig känna en viss ”Ando-feeling”.

Linnea svart mot Lebedeva. Idén med den här varianten är att få vit att sätta ett passivt drag på ovansidan för att själv kunna vara först på undersidan. Spelar svart då i A är det garanterad vinst. Nu gick det inte enligt planerna och Lebedeva kunde vinna ganska lätt.

Finalpartiet i den öppna klassen. Detta parti spelades med Soosorv-regler och Demjan satte upp 113 och erbjöd ett femtedrag. Soosorv tog svart och spelade sedan denna tveksamma femma. 5-8 är starkare. Snygg vinst av en spelare vi hoppas att få se mer av framöver.

A

1	Oll, Aivo	Estonia	10	67,5
2	Demjan, Attila	Hungary	9	70,5
3	Okabe, Hiroshi	Japan	8,5	70
4	Purk, Andry	Estonia	7,5	68
5	Ilu, Timo	Estonia	6,5	75,5

C

1	Hobemagi, Martin	Estonia	11	55
2	Poghosyan, Vahe	Armenia	10	45
3	Kelk, Rainer	Estonia	9	36
4	Shlyundikov, Alexander	Russia	8	28
5	Vostryakov, Alexey	Russia	7	21

E

1	Krayeva, Tatyana	Russia		
2	Pestereva, Maria	Russia		
3	Oborina, Anastasia	Russia		
4	Molotova, Anastasia	Russia		
5	Litvinova, Yulia	Russia		

Öppna luffarschackklassen

1	Demjan, Attila	Hungary	7	39.5
2	Nykl, Ondrej	Czech Republic	6.5	40
3	Tamiola, Artur	Poland	6.5	38.5
4	Andrzejewski, Wawrzyniec	Poland	6	37.5
5	Laube, Pavel	Czech Republic	6	37.5

B

1	Alexandr Kadulin	Russia	8.5	48.0
2	Paul Väljataga	Estonia	7.5	45.0
3	Artyom Merkulov	Russia	6.5	49.5
4	Maxim Merkulov	Russia	6	51.0
5	Ain Salula	Estonia	5.5	46.0

D

1	Savrasova, Yulia	Russia	8	24
2	Lebedeva, Tatyana	Russia	5	10
3	Widman, Linnea	Sweden	4	10
4	Mirme, Madli	Estonia	2	2
5	Klooster, Karin	Estonia	1	4

F

1	Sumarokova, Alexandra	Russia	10	45
2	Litvinova, Alina	Russia	9	36
3	Buyanova, Galina	Russia	7	26
4	Krjukov, Gerli	Estonia	7	22
5	Tulik, Marie	Estonia	6	16

Öppna renjukklassen

1	Demjan, Attila	Hungary	6	24
2	Okabe, Hiroshi	Japan	5½	20½
3	Soosõrv, Ants	Estonia	5	24
4	Savrasova, Yulia	Russia	5	22
5	Purk, Andry	Estonia	5	20½

Kort rapport från Upsala Renju Open 2008

(av Tord Andersson)

Vädret har förvisso känts höstligt sedan tidig augusti, men för Renjusverige kom årets första riktiga hösttecken den 13 september, i form av Upsala Renju Open. I år fick vi tyvärr inte se några nya ansikten, men en skara på sju av våra mer rutinerade spelare ställde upp, inklusive två tidigare dubbla vinnare av turneringen, Petter Gardström och Bengt Asplund.

Tävlingen genomfördes som enkel serie alla mot alla, med 30 minuters betänketid. Ett flertal intressanta partier spelades, men som alltid på korta tider avgjordes många i "tidsfippel". Undertecknad hade den makalösa fräckheten att lyckas bäst, och förlorade bara ett parti, mot Petter. Det kändes dock som att flertalet partier kunde ha slutat hur som helst, men att jag var den som hade mest tur i tidsnöden i avslutningarna. Marcus Eriksson kunde efter en tidsvinst mot Petter i sista rondon knipa andra plats, med sin enda förlust mot mig. Petter som även hade en förlust mot Peter Jonsson fick därmed nöja sig med en tredjeplats (precis som i fjol). Peter fick liksom Bengt Asplund ihop tre poäng, men kunde på bättre kvalitet försvara sin fjärdeplats från i fjol. Även Irene Karlsson behöll sin fjolårsplacering, sjätteplatsen, och därmed var de sex främsta precis samma namn som senast.

Till nästa år hoppas jag att vi lyckas planera in tävlingen på ett datum som passar flera personer, då några av de som brukar gilla att komma till Uppsala tyvärr inte kunde denna helg.

1. Tord Andersson	5. Bengt Asplund
2. Marcus Eriksson	6. Irene Karlsson
3. Petter Gardström	7. Bengt Nyberg
4. Peter Jonsson	

VM i Luffarschack tillbaka efter 18 år

(av Peter Jonsson)

Vid VM 1989 och 1991 fanns det klasser både för Renju och luffarschack. Men till VM i Arjeplog bestämde RIF att inte anordna en VM-klass. Vad var anledningen till detta?

När det internationella förbundet bildades 1988 fanns det duktiga luffarschackspelare både i Sovjet och Sverige medan japanerna ställde upp med renjuspelare som inte hade tränat så mycket av just luffarschack.

Vid VM 1989, som spelades med rysk öppningsregel, vann Sergei Chernov som tillsammans med sin landsman Jurij Tarannikov var de mest förberedda teoretiskt sett. De vann alltid när de inledde partierna och vann ofta när motståndarna började. Vi som var med då såg att det var ett massivt övertag för den som började och om man inte vann när man började kunde man alltid hitta var felet var.

Vid VM i Moskva 1991 var det samma sak. Flera av de spelare som ställde upp ansåg att det var ett alldeles för stort övertag för den som började. RIF:s beslut var på grund av detta att inte fortsätta med VM-tävlingar i luffarschack längre.

I Sverige fortsattes det att spelas med rysk öppningsregel men då med kortare betänketid då det är mycket lättare att "breaka" motståndaren. I Ryssland där man hela tiden spelat med längre betänketider blev situationen ohållbar och man experimenterade med nya öppningsregler. En del spelare lade av och en del övergick till att spela renju och så småningom hade luffarschack blivit ett spel för mestadels lägre rankade spelare. Samma utveckling skedde i Sverige.

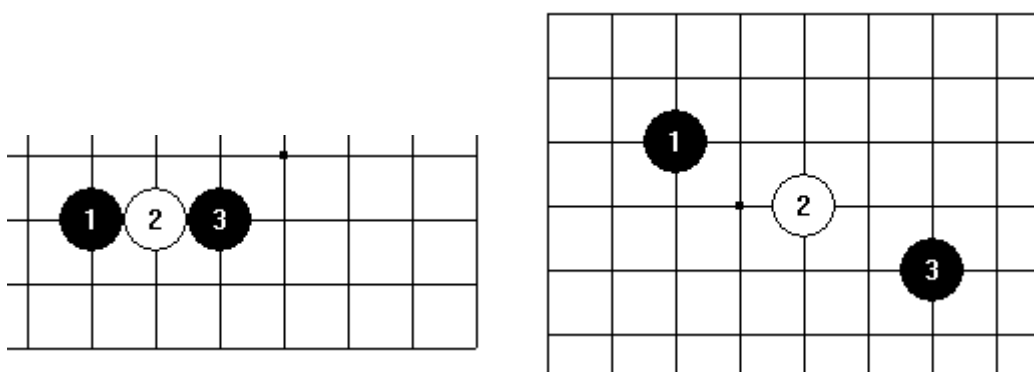
Här i Sverige har vi fortsatt med tävlingar i ryskt luffarschack, men som sagt med kortare betänketider. Det har heller inte varit några spelare som analyserat spelet grundligt. Hade någon gjort det hade man vunnit SM enkelt på grund av att man alltid vunnit när man börjat.

Situationen förändrades dramatiskt i och med att spelservern Kurnik (numera PlayOK) dök upp. Massor av spelare från de centraleuropeiska länderna dök upp och många av dessa höll en verkligt hög klass. Självmärkte jag det påtagligt när jag som nybliven svensk mästare i ryskt luffarschack fick stryk i parti och minut (!) mot polacker, tjecker och ungrare. De högst rankade av dem vann alltid när de började och de hade dessutom ett brett register av krångliga försvar som gjorde det ganska svårt att vinna även när man började. Och inte minst, de höll hög spelstyrka.

Naturligtvis noterade de att den som började nästan alltid vann och efterhand blev öppningsregeln swap-1 populär. Regeln är enkel: spelare 1 placerar ut de första tre dragen var som helst på brädet. Spelare 2 väljer sedan om man vill spela svart eller vit. En enkel regel att förklara och en regel som ger jämnt spel åtminstone i teorin. Vad är då problemet?

Jo, genom att sätta ut en kombination, oftast i hörnet, har man teoretisk fördel både när man spelar svart som vit. Spelare 2 ser kanske öppningen för första gången och får först och främst spendera tid på att bedöma ställningen. När spelet väl kommer igång är man ute på djupt vatten medan spelare 1 är på mammas gata.

Typiska öppningar kan vara som i figurerna nedan.

Självm brukar jag försöka spela någon renjuöppning förskjuten några steg mot kanten.

En utveckling av swap-1 är swap-2. Det går till på följande sätt:

- Spelare 1 sätter ut de tre första dragen var som helst på brädet
- Spelare 2 kan nu välja att spela svart eller att spela vit eller att sätta ut drag fyra och fem för att sedan låta spelare 1 välja färg.

Denna öppningsregel har använts flitigt på nätet bland annat i Gomoku Euroleague. Swap-2 är troligen den regel som kommer att användas på VM i Luffarschack 2009.

Tävlingen kommer att spelas i Pardubice i Tjeckien (tillsammans med VM i Renju) under slutet av juli. De exakta reglerna med betänketider och antal ronder kommer att beslutas inom kort.

Vad som kommer att göra detta till ett mer lyckat VM än de tidigare är att öppningsregeln ger mycket jämnt spel. Vidare kommer betydligt fler länder att delta. Men den största skillnaden är att det finns luffarschackspecialister som håller väldigt hög klass. För tjugo år sedan är jag övertygad om att världens då bästa renjuspelare med inte alltför mycket träning skulle ha vunnit VM. Idag tvivlar jag på att samma sak skulle kunna inträffa.

Vad som återstår att se är hur denna öppningsregel kommer att tas emot av svenska luffarschackspelare. Om ni är det minsta intresserade, varför inte spela med i Gomoku Euroleague som sätter igång med en ny säsong snart. Hör gärna av er till mig på peter@renju.se om ni är intresserade av Euroleague. Och har ni inte tid att spela kan ni alltid komma inpå PlayOK och titta.

Lösningar på problemen

Här följer lösningarna på problemen från sidan 4.

Problem 1 (dia 1)

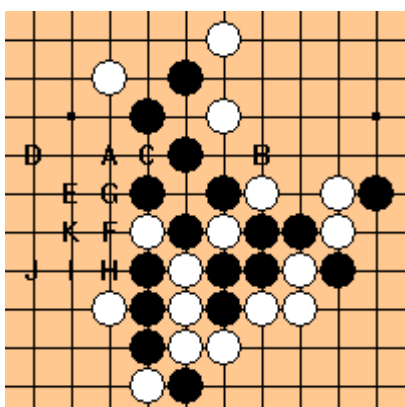
Svart vinner på en dragserie av elva fyror (A-K i diagrammet).

Problem 2 (dia 2)

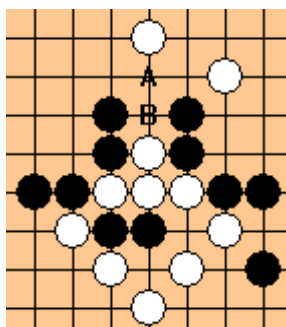
Efter att vi dragit två fyror i nederkanten och sedan satt sitt drag högt upp på brädet har svart inget annat val än att sätta i någon av de två dubbeltre-punkterna A eller B.

Problem 3 (dia 3a och 3b)

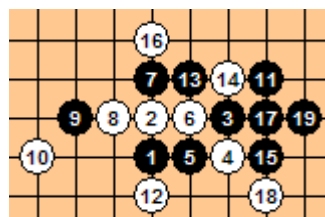
Vit kan stoppa på flera olika sätt när svart försöker dra ut sin vinst. Här visas de två huvudvarianterna med de starkaste vita försvaren.

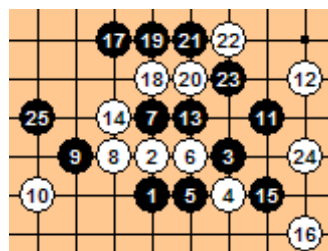
Dia 1

Dia 2

Dia 3a

Dia 3b

Innehåll

Kommande tävlingar.....	3
Problem.....	4
Reseberättelse från Czech Open 2008.....	4
EM 2008.....	7
Reseberättelse.....	7
Att erövra den åtråvärda 15:e-platsen.....	12
Martin möter.....	15
Varberg Open.....	18
Senaste rankinglistan 2008-05-01 - 2008-08-31	19
Poängligan 2007.....	21
Blixt-SM 2008.....	23
De nya öppningsreglerna i Renju.....	24
Junior-VM 2008.....	27
Kort rapport från Upsala Renju Open 2008.....	29
VM i Luffarschack tillbaka efter 18 år.....	29
Lösningar på problemen.....	31